

[Ole Henriksen]

Vi betragter selvfølgelig vores to forslag som reformforslag, der går i den rigtige retning, men ude på virksomhederne vil der ikke blive tale om, at lønmodtagerne overtager hele baduljen i løbet af nul komma fem. Der er tale om, at medarbejderne får medindflydelse på en lang række områder, større indsigt i regnskaber og planlægning og produktion og antagelse og afskedigelse. På enkelte områder – miljø- og teknologispørgsmål – peger vi også på, at lønmodtagerne skal have ren vetoret, altså skal kunne forhindre forskellige former for miljøgener og -skader.

Vi er ikke bangede for socialisme, men det her er nogle reformforslag, som forfølger et bestemt mål, og det er selvfølgelig socialismen, som vi opfatter socialisme. Det har aldeles ikke noget at gøre med andre modeller, man kan finde ude i den store verden. Det er SFs egen form for socialisme.

Hr. Estrup sagde, at socialisme er det også, for der er tale om nationaliseringer. Ja, vi vil ikke udelukke, at man kan nationalisere, men der er mange lande, der har nationaliseret både det ene og det andet uden at bevæge sig et eneste øjeblik mod nogen som helst socialisme. Prøv at se på den franske bankverden, som har været nationaliseret i mange år! Det har dog aldrig bragt Frankrig ret tæt på socialismen, men derfor kan det alligevel være nødvendigt med nogle fornuftige nationaliseringer i forbindelse med virksomhedsdemokratiske foranstaltninger.

Endelig er der – og det er måske mest til hr. Tørnæs, som også fremmanede de store spøgelse – spørgsmålet om de centrale fonde. Det er det, vi hos os kalder fællesfonde. At det skulle være nogen særlig nyskabelse at have sådan en fælles fond! Hr. Tørnæs glemmer vist, at vi har rigeligt med centrale fonde allerede, hvor lønmodtagerne ikke har en pind indflydelse. Det er de store banker og store forsikringsselskaber, som faktisk optræder som fonde, der investerer i virksomheder, oven i købet for de lønmodtagerpenge, som er sparet op i bankerne. Det sker uden nogen som helst indflydelse fra lønmodtagerne. Fondsdannelser behøver altså ikke at være særlig fremmed for hr. Tørnæs eller andre borgerlige politikere.

Endelig har en lang række af de borgerlige ordførere og arbejdsministeren sagt, at fællesberetningen ikke holder mere. Jeg kan bekræfte én gang til – som i mit første indlæg –

at SF fortsat står ved denne beretning fra 19. juni 1986.

Selv om vores egne forslag ikke har noget med OD at gøre, har jeg jo sagt i mit første indlæg, at vi ikke er uvillige til at diskutere, om vi kan få OD ind som et supplement til vores forslag, altså få det indbygget. Det er det ikke i dag, men vi vil gerne diskutere med dem, der ønsker det og siger, at det er væsentligt. Men vi har en anden konstruktion, og dér vil vi nok kunne passe en eller anden form for OD ind, hvis der kommer nogle fornuftige forhandlinger ud af det her. Der er altså ikke tabt noget på gulvet med denne fællesberetning. Den er fortsat gældende, og vi står fortsat ved den.

Vi står også ved punkt 5 af de fem principper, som er nævnt i beretningen, nemlig at vi skal øge virksomhedsopsparingen og tilførslen af risikovillig kapital for at fremme investeringer og teknologisk fornyelse i virksomhederne. Det må gælde for alle virksomheder i hele verden, uanset hvilke lande de er placeret i, at man skal fremme investeringerne og forny teknologien, hvis man skal følge med i udviklingen. Det er meget naturligt. Netop igennem vores forslag – ved hverken at bruge skattebegunstigelser eller lave tilbagebetalinger til det ene eller det andet formål – sikrer vi, at der bliver den maksimale kapital i virksomhederne, at den bliver stående i virksomhederne, at der kan foretages investeringer fra fællesfond og amtsfonde, og at der kan skabes nye virksomheder.

Jeg synes, det må vække til eftertanke, at hvis man havde haft en stærk fællesfond eller stærke amtsfonde i dag, kunne de f.eks. have placeret sig meget stærkt på Vestlolland. Man fik problemer, efter at værftet delvis lukkede, og dér var det rigtigt, at man satte ind med egnsudviklingsprægede opgaver og andre former for genopretning af beskæftigelsen i området. Vi mener, at når lønmodtagerne får større og større indflydelse både på ejendomsretten og ledelsesretten i en virksomhed, er de selvfølgelig interesseret i, at denne virksomhed trives godt og der investeres, også i ny teknik. Så også punkt 5, som er blevet fremhævet, står vi ved.

Estrup (RV):

Meget af debatten har desværre drejet sig om sondringen mellem obligatorisk og frivil-